

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212204137
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3212204137.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Resistance Investments, s.r.o., so sídlom Pred poľom 372/8, 911 01 Trenčín, IČO 46 476 105, v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Braneckého 161/12, 911 01 Trenčín, proti odporkyni: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, XXX XX Z.I. I. Z., o zaplatenie 322,04 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 137,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 137,66 eur od 16.08.2008 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ, spoločnosť Goldkredit a.s., so sídlom Pařížská 1067/8, Praha, sa návrhom podaným dňa 12.9.2012 domáhal, aby súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 388,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 388,44 eur od 16.08.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o., uzavrel s odporkyňou dňa 23.1.2008 zmluvu o úvere č. 10000099, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 331,94 eur (10 000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 48,56 eur (1 463 Sk). Prevzatie poskytnutých finančných prostriedkov odporkyňa potvrdila svojim podpisom na zmluve o úvere. Napriek viacerým písomným upomienkam a telefonickým upozorneniam si odporkyňa riadne a včas neplnila svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, následkom čoho sa dostala dňa 14.8.2008 do omeškania a dňa 15.08.2008 bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Odporkyňa ku dňu podania žaloby uhradila spolu sumu 194,28 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.9.2009 sa novým veriteľom zmluvy o úvere stal pôvodný navrhovateľ.

Podaním z 15.1.2013 pôvodný navrhovateľ vzal návrh čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 66,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 66,40 eur od 16.8.2008 do zaplatenia. Dôvod čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľ neuviedol.

Rozsudkom zo dňa 16.1.2013 č. k. 6C/99/2012-37 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 66,40 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď súdu nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca pri podpise zmluvy alebo po jej podpise skutočne odovzdal odporkyni sumu, ktorá mala byť predmetom úveru.

Pochybnosti o skutočnom odovzdaní financií odporkyni vzbudzuje skutočnosť, že osobitný rámček určený na potvrdenie prevzatia peňažnej hotovosti pod textom zmluvy je prázdny, vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy sú uvedené dva vzájomne si odporujúce body týkajúce sa odovzdania financií (body 1 a 6), pričom tieto všeobecné zmluvné podmienky formuloval samotný právny predchodca navrhovateľa, a vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že o poskytnutí úveru bude vystavený príjmový doklad veriteľa podpísaný dlžníkom. Za takýchto skutkových okolností súd nemohol vychádzať z predpokladu, že už samotným podpisom na zmluve o úvere dlžník potvrdzuje prevzatie istiny úveru. Navrhovateľ bol uznesením z 20.9.2012, ktoré mu bolo riadne doručené dňa 26.9.2012, poučený okrem iného aj podľa § 120 ods. 1 a 4 Občianskeho súdneho poriadku, napriek tomu však nepredložil súdu príjmový doklad, podpísaný odporkyňou a nepredložil ani neoznačil ani iný dôkaz o tom, že odporkyňa istinu úveru prevzala. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a preto návrh zamietol.

Proti uvedenému rozsudku v časti zamietajúcej návrh podal pôvodný navrhovateľ odvolanie. Uviedol v ňom, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa jeho názoru, nesprávny je záver prvostupňového súdu, že navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť, keď súdu nepredložil dôkaz o tom, že právny predchodca navrhovateľa pri podpise zmluvy o úvere skutočne odovzdal odporkyni sumu, ktorá je predmetom úveru. Podľa jeho názoru, z ním predložených listinných dokladov vyplýva, že niet pochyb o tom, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo dňa 23.1.2008 k riadnemu uzatvoreniu predmetnej zmluvy o úvere. Podľa jeho názoru skutočnosť, že odporkyňa prevzala finančnú hotovosť vo výške 331,94 eur, navrhovateľ dostatočne preukázal špecifikáciou uhradených splátok zo strany odporkyne, z čoho vyplýva, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi, vychádzajúc z tejto zmluvy, sumu 194,28 eur. Poukázal na to, že v prípade, ak by nebolo došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov odporkyni, nebol žiaden dôvod z jej strany k úhrade jednotlivých splátok v prospech právneho predchodcu navrhovateľa. Poukázal na dohodu a splátkový kalendár zo dňa 3.9.2008 s vlastnoručným podpisom odporkyne a uznanie dlhu zo dňa 19.9.2009, pričom tieto listiny dokazujú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bol uzatvorený záväzkový vzťah a odporkyňa si svojho dlhu bola vedomá. Poukázal na to, že k návrhu predložil všetky dôkazy, ktoré v danom momente považoval za potrebné na objasnenie rozhodných skutočností a nakoľko zo strany odporkyne v priebehu konania nedošlo k akémukoľvek spochybneniu odovzdania finančných prostriedkov, považoval túto skutočnosť navrhovateľ za dostatočne preukázanú, a preto ani žiadne ďalšie dôkazy súdu nepredkladal. Pokiaľ mal súd za to, že listiny ním predložené sú nepostačujúce a spochybňujú prevzatie finančnej čiastky odporkyňou, mal ho súd na predloženie ďalších dôkazov vyzvať. Súčasne s odvolaním pôvodný navrhovateľ predložil súdu žiadosť odporkyne o splátkový kalendár z 3.9.2008 a uznanie dlhu z 19.9.2009.

Podaním z 12.2.2013, ktoré bolo súdu doručené 12.4.2013, pôvodný navrhovateľ oznámil súdu postúpenie pohľadávky a navrhol zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa. Súčasne predložil súdu súhlas spoločnosti Resistance Investments, s.r.o., so vstupom do súdneho konania na strane navrhovateľa a zmluvu o postúpení pohľadávok z 31.12.2012 (podpísanú dňa 11.3.2013) spolu so špecifikáciou postúpených pohľadávok.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 25.6.2013 č. k. 6Co/168/2013-63 pripustil navrhovanú zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že do konania namiesto doterajšieho navrhovateľa vstupuje v procesnom postavení navrhovateľa spoločnosť Resistance Investments, s.r.o.

Uznesením z 25.6.2013 č. k. 6Co/168/2013-65 Krajský súd v Trenčíne rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že pokiaľ mal okresný súd pochybnosť, ako v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, o skutočnom odovzdaní financií odporkyni, bolo potrebné túto pochybnosť odstrániť, aj vzhľadom na skutkové tvrdenia navrhovateľa v návrhu, že odporkyňa ku dňu podania návrhu z poskytnutého úveru uhradila sumu 194,28 eur a to v ním presne špecifikovaných splátkach. Za existencie tohto tvrdenia navrhovateľa, ako aj oznámenia navrhovateľa odporkyni o zosplatnení úveru za situácie, že odporkyňa v priebehu konania bola v celom rozsahu nečinná a súd mal pochybnosti o navrhovateľom tvrdených

skutočnostiach, pričom súdu nebolo doručené žiadne písomne podanie odporkyne, ktorým by tvrdenia navrhovateľa spochybňovala, nemožno považovať za správny taký postup okresného súdu, ak na jeho strane existujúce pochybnosti vo vzťahu k skutočnému odovzdaniu financií odporkyne vyhodnotil v jej prospech a bez ďalšieho s odôvodnením, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, jeho návrh zamietol. Minimálne vykonanie dôkazu výsluchom odporkyne bolo potrebné vykonať.

Prvostupňový súd v ďalšom konaní nariadil nové pojednávanie na 15.10.2013, na ktoré sa odporkyňa nedostavila, hoci jej bolo predvolanie riadne doručené. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v priebehu odvolacieho konania predložil žiadosť odporkyne o splátkový kalendár z 3.9.2008 a uznanie dlhu z 19.9.2009, súd považoval skutkový stav za dostatočne ustálený listinnými dôkazmi a výsluch odporkyne za tejto dôkaznej situácie už nepovažoval za nevyhnutný.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä zmluvy o úvere č. 10000099 z 23.1.2008 s osvedčením pravosti podpisu, doručeníek, formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 23.1.2008, žiadosti o úver z 23.1.2008, upomienky - oznámenia o odňatí výhody splátok zo 7.8.2008, zmluvy o postúpení pohľadávok z 10.9.2009 s prílohou (výpis zo zoznamu postúpených pohľadávok), žiadosti odporkyne o splátkový kalendár z 3.9.2008, uznania dlhu z 19.9.2009 a zmluvy o postúpení pohľadávok z 31.12.2012 (s osvedčením pravosti podpisu z 11.3.2013) s prílohou č. 1 a prílohou č. 2 (špecifikácie postúpených pohľadávok).

Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav: Spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 23.1.2008 zmluvu o úvere č. 10000099 (ďalej len "zmluva"). Zmluvu uzavrela spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., s odporkyňou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Na základe zmluvy spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., poskytla odporkyni úver vo výške 10 000 Sk (331,94 eur), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach po 1 463 Sk (48,57 eur). Odporkyňa uhradila štyri splátky, a to v dňoch 26.2.2008, 20.3.2008, 26.5.2008 a 21.7.2008, spolu uhradila 194,28 eur. Z dôvodu omeškania odporkyne s úhradou spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., listom - upomienkou zo 7.8.2008, ktorá bola odporkyni doručená dňa 11.8.2008, vyzvala odporkyňu na uhradenie všetkých dovtedy splatných záväzkov s tým, že ak do 14.8.2008 svoje záväzky neuhradí, je táto upomienka pre takýto prípad oznámením o odňatí výhody splátok úveru a o predčasnej splatnosti úveru, pričom dňom predčasnej splatnosti celého úveru je 15.8.2008. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 10.9.2009 spoločnosť Benefit Invest, s.r.o. (v tom čase už pod obchodným menom M.V. partners, s.r.o.) previedla pohľadávku voči odporkyni na spoločnosť GOLDKREDIT a.s. a zmluvou o postúpení pohľadávok z 31.12.2012 previedla spoločnosť GOLDKREDIT a.s. pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa § 4 ods. 3 poslednej vety zákona č. 258/2001 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 5.6.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Zmluvu o úvere uzavretú medzi Benefit Invest, s.r.o. a odporkyňou súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., a súčasne ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto nemožno akceptovať všeobecný odkaz na Obchodný zákonník uvedený v záhlaví zmluvy a vo všeobecných obchodných podmienkach (v bode 21, uvedený navyše menším typom písma než ostatné zmluvné a všeobecné obchodné podmienky). Aj keď zmluva o úvere je ako zmluvný typ uvedená v Obchodnom zákonníku, ak je jej účastníkom spotrebiteľ, ide súčasne o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky takejto zmluvy nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

V danom prípade je v zmluve o úvere medzi Benefit Invest, s.r.o., a odporkyňou uvedená úroková sadzba 40 % ročne a poplatok za poskytnutie a spracovanie úveru vo výške 600 Sk. Okrem toho je v zmluve uvedená výška mesačných splátok (1463 Sk), ich počet (12) a hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 211,80 %. Splátky a uvedená hodnota RPMN však zahŕňajú okrem úrokov (pri úroku 40 % ročne a vrátení úveru za 12 mesiacov je maximálna výška úrokov 4000 Sk) a poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru (600 Sk) aj tzv. „administratívny poplatok“, ktorý je podľa vyjadrenia pôvodného navrhovateľa, uvedeného v návrhu, vo výške 2 960 Sk. Tento administratívny poplatok napriek jeho vysokej výške (30 % z poskytnutej istiny úveru) nie je uvedený v zmluve ani vo všeobecných zmluvných podmienkach. Takto bol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy zavádzaný údajom o úroku 40 % a poplatku 600 Sk, pričom mu bol zamlčaný ďalší, oveľa vyšší poplatok. Aj keď údaj o RPMN

zahŕňa aj tento administratívny poplatok, treba prihliadať na to, že zmluva o úvere bola podpísaná na začiatku roka 2008, teda v čase, keď si spotrebiteľia ešte len začínali zvykať na údaj „RPMN“ a za podstatný bol bežnými spotrebiteľmi v tom čase považovaný práve údaj o úrokovej miere. Preto v danom prípade mohol údaj o úrokovej miere 40 % (plus poplatok 600 Sk) so zmlúvaným poplatkom vo výške 2 960 Sk podstatným spôsobom ovplyvniť ochotu spotrebiteľa uzavrieť danú zmluvu. Takéto zavádzanie spotrebiteľa súd vyhodnotil ako rozpor s dobrými mravmi.

Keďže v zmluve nebol uvedený žiaden iný poplatok než poplatok za spracovanie úveru vo výške 600 Sk, je potrebné vychádzať z toho, že všetky ostatné platby, ktoré mala odporkyňa uhradiť v 12 splátkach, sú započítavané na istinu a úroky. Po odpočítaní poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru to znamená, že odporkyňa mala na úrokoch zaplatiť 6 960 Sk (celková splatná suma úveru 17 560 Sk mínus istina 10 000 Sk mínus poplatok za spracovanie úveru 600 Sk). To však predstavuje podstatne vyšší úrok než v zmluve uvedených 40 % - skutočná hodnota úroku by pri riadnom splácaní 12 mesačnými splátkami bola na úrovni okolo 100 %. Ako bolo uvedené vyššie, údaj o úrokovej miere treba považovať za podstatný a pokiaľ je v zmluve uvedený podstatne nižší údaj než je skutočnosť (teda údaj síce uvedený je, ale je výrazným spôsobom skreslený v neprospech spotrebiteľa), treba takejto skutočnosti priznať rovnaké právne následky ako keby tento údaj uvedený nebol, teda v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. h) a § 4 ods. 3 poslednej vety zákona č. 258/2001 Z. z. treba poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej výška RPMN, ktorá je 211,80 %, podstatne prevyšuje priemernú hodnotu RPMN na úvery poskytované v tom čase. Podľa údajov Ministerstva financií Slovenskej republiky bola v prvom štvrtroku 2008 na nezabezpečené úvery do výšky 50 000 Sk poskytované na 6 až 12 mesiacov priemerná hodnota RPMN 112,45 %, avšak na úvery so zabezpečením 51,00 %. Zmluva o úvere medzi Benefit Invest, s.r.o., a odporkyňou obsahuje splnomocnenie odporkyne pre advokátku JUDr. Annu Žedenyiovú, aby uzatvorila zmluvu o zabezpečení záväzkov prevodom práva podľa § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka alebo záložnú zmluvu podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka ku všetkým hnutelným a nehnuteľným veciam vo vlastníctve odporkyne s tým, že právo voľby zabezpečovacieho inštitútu je na veriteľovi. Na základe toho treba považovať zmluvu o úvere za zabezpečenú, keďže (aj keď k uzavretiu zmluvy o zabezpečovacom prevode práva alebo záložnej zmluvy vôbec nemuselo dôjsť - to nebolo predmetom dokazovania) už samotným týmto splnomocnením sa prípadné uzavretie zmluvy o zabezpečovacom prevode práva alebo záložnej zmluvy dostalo mimo možnosti vplyvu odporkyne a bolo možné ho uzavrieť bez vedomia odporkyne, teda už podpisom tohto splnomocnenia de facto dala odporkyňa veriteľovi vopred súhlas na uzavretie zabezpečovacej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že ide o zmluvu o úvere so zabezpečením, v zmluve uvedená hodnota RPMN prekračuje priemernú hodnotu RPMN porovnateľných zmlúv uzatváraných v tom čase viac ako štvornásobne.

Vzhľadom na vyššie uvedené, teda neuvedenie administratívneho poplatku a tým nesprávne uvedenie úrokovej sadzby, rozpor s dobrými mravmi a príliš vysokú celkovú odplatu (RPMN), považoval súd ustanovenia zmluvy o odplate (úroková sadzba, poplatky, RPMN) za neplatné. Neplatnosť sa za daných okolností vzťahuje nielen na jeden údaj (úrokovú sadzbu alebo RPMN), ale na všetky údaje týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver v ich súhrne. Poskytnutý úver preto považoval súd za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe takejto zmluvy o úvere bola odporkyňa povinná vrátiť len istinu poskytnutú spoločnosťou Benefit Invest s.r.o., bez akýchkoľvek úrokov, poplatkov, zmluvných pokút a iných sankcií. Súd preto priznal navrhovateľovi nárok na úhradu istiny vo výške 331,94 eur (10 000 Sk), od ktorej odpočítal už uhradenú (pred podaním žaloby) sumu 194,28 eur a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Uznanie dlhu, ktoré predložil navrhovateľ, mohol súd považovať len za dôkaz o prevzatí poskytnutého úveru odporkyňou, nie však o skutočnej výške dlhu v čase podpisania tohto uznania. Ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka zakladá predpoklad (domnienku), že dlh v čase uznania trval. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú. Bolo by v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa, keby sa na jednej strane chránil spotrebiteľ napríklad ex offio rozhodovaním súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok a na druhej strane by dodávateľ mohol akékoľvek neprijateľné zmluvné podmienky zhojiť tak, že

dá spotrebiteľovi podpísať uznanie dlhu, v ktorom môže uviesť ľubovoľnú výšku dlhu. Ak teda súd na základe zhodnotenia neprijateľnosti zmluvných podmienok resp. nedostatkov náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že dlh odporkyne v čase podpísania uznania dlhu mohol byť len vo výške 137,66 eur s príslušenstvom, nemohol priznať navrhovateľovi vyššiu sumu len z dôvodu uznania dlhu.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, upomienku a súčasne oznámenie o odňatí výhody splátok zo 7.8.2008, ktorá bola odporkyni doručená 11.8.2008, považoval súd za výzvu na vrátenie celého dlhu, teda toho, čo právny predchodca navrhovateľa na základe zmluvy o úvere plnil. Podľa tohto oznámenia bol dlh splatný (predčasná splatnosť nastala) dňom 15.8.2008. Odporkyňa sa od nasledujúceho dňa, teda od 16.8.2008, dostala do omeškania. Keďže k 16.8.2008 bola výška diskontnej sadzby (základnej úrokovej sadzby) Národnej banky Slovenska 4,25 %, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 10a a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je zákonná výška úrokov z omeškania 8,5 % ročne.

O trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Keďže navrhovateľ aj odporkyňa boli v konaní len čiastočne úspešní, pričom neúspech žiadneho z nich nebol len nepatrný, súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ bol (po čiastočnom späťvzatí návrhu) úspešný v sume 137,66 eur z požadovaných 322,04 eur, čo predstavuje úspech 42,75 %. Úspech odporkyne bol 57,25 %, čistý úspech odporkyne bol 14,5 %. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný (v tom zmysle, že pôvodné rozhodnutie prvostupňového súdu bolo v odvolacom konaní zrušené), teda by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak konanie na oboch stupňoch treba posudzovať ako jeden celok. Nezodpovedalo by spravodlivému rozhodnutiu, keby boli navrhovateľovi priznané akékoľvek trovy na úkor odporkyne, ktorej úspech v celkovom výsledku konania je vyšší než úspech navrhovateľa. Súd tiež zohľadnil, že za čiastočné zastavenie konania (v časti o zaplatenie sumy 66,40 eur s príslušenstvom) je zodpovedný navrhovateľ tým, že podal návrh a následne ho bez uvedenia dôvodu vzal späť. V tejto časti by preto v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. mala nárok na náhradu trov konania odporkyňa. Súd teda dospel k záveru, že úspech navrhovateľa v odvolacom konaní je kompenzovaný zodpovednosťou navrhovateľa za čiastočné zastavenie konania a čistým úspechom odporkyne v konečnom rozhodnutí vo veci samej, preto náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.